१. शाळा

● **ऐका. वाचा. म्हणा.**

ही आवडते मज मनापासुनी शाळा ।
लाविते लळा ही जसा माउली बाळा ।।

हासऱ्या फुलांचा बाग जसा आनंदी ।
ही तशीच शाळा मुले इथे स्वच्छंदी ।।

हासुनी हसवुनी, खेळुनी, सांगुनी गोष्टी ।
आम्हांस आमुचे गुरुजन शिक्षण देती ।।

हे प्रेम कराया किती भोवती भाऊ ।
हातांत घालुनी हात तयांच्या राहू ।।

येथेच बंधूप्रेमाचे, घ्या धडे ।
मग देशकार्य करण्याला, व्हा खडे ।।

पसरवा नाव शाळेचे, चहूकडे ।
मग लोक बोलतील धन्य धन्य ती शाळा ।
जी देशासाठी तयार करिते बाळा ।।

प्रल्हाद केशव अत्रे (केशवकुमार) (१८९८–१९६९) : प्रसिद्ध शिक्षणतज्ज्ञ, नाटककार, कवी, चित्रपट कथालेखक. 'साष्टांग नमस्कार', 'घराबाहेर', 'उद्याचा संसार', 'मी उभा आहे' ही नाटके; 'झेंडूची फुले' हा विडंबनपर कवितासंग्रह; 'मी कसा झालो', 'सिंहगर्जना', 'सूर्यास्त', 'कऱ्हेचे पाणी' ही पुस्तके प्रसिद्ध. 'तो मी नव्हेच', 'मोरूची मावशी', 'प्रीतिसंगम' ही त्यांची नाटके रंगभूमीवर प्रचंड लोकप्रिय ठरली.

प्रस्तुत गीतातून शाळेविषयीचे प्रेम, जिव्हाळा व कृतज्ञतेची भावना कवीने व्यक्त केली आहे.

शिक्षकांसाठी : विद्यार्थ्यांकडून गटांत तसेच वैयक्तिकरीत्या गाणे तालासुरांत, साभिनय म्हणून घ्यावे. विद्यार्थ्यांना गाणे, समूहगीते यांच्या ध्वनिफिती ऐकवाव्या.